

Talepunkter

8. oktober 2013

Samrådsspørgsmål B – Finansudvalget alm. del

Samrådsspørgsmål B stillet af Frank Aaen (EL)

”Hvad kan ministeren oplyse om perspektiverne i at sælge aktieposter til amerikansk investeringsbank og andre investorer, set i forhold til den danske energi- og klimapolitik”.

Talepunkter

- Jeg vil gerne takke for det stillede spørgsmål. Det giver mig nemlig en god anledning til at forklare, hvorfor regeringen er tilfreds med den løsning på DONG Energys kapitaludfordring, der nu tegner sig.

[Fastholdelse af aktiemajoriteten]

- Men først vil jeg gerne slå én ting fast. Regeringen lægger afgørende vægt på, at staten fastholder aktiemajoriteten i DONG Energy. Det gælder i dag, og det vil gælde den dag, DONG Energy skal børsnoteres.
- Derfor er det ubegrundet, når nogle har udtrykt bekymring for, at DONG Energy skulle havne på hænderne af nogle, som hverken vil selskabet eller Danmark det godt. Det kræver i det mindste, at flertal i Folketinget uden om de nuværende regeringspartier på et tidspunkt måtte mene, at det vil være en god ide.
- Ved at fastholde aktiemajoriteten kan vi sikre, at DONG Energy vedbliver med at være et dansk-baseret selskab.
- Det betyder for det første, at DONG Energy vil være bevidst om det ansvar, der bl.a. følger af at eje en væsentlig del af den danske energiinfrastruktur og nogle af de kraftvarmeværker, der bidrager til, at det danske elsystem fungerer.
- For det andet betyder det, at selskabets hovedkontorfunktioner og unikke kompetencer inden for især havvindmøller i høj grad forbliver i Danmark.

[Relation til energi- og klimapolitikken]

- Derimod har DONG Energy ikke en særlig rolle i forhold til den danske klima- og energipolitik. Og sådan har det været i hvert fald de seneste 15 år.
- I nu godt 10 år har DONG Energy ikke haft monopol på at forsyne danskerne med naturgas, men må konkurrere på lige fod med andre energiselskaber om, hvem der kan levere den billigste energi.
- Og så nytter det ikke at tro, at vi kan pålægge DONG Energy særlige forpligtelser, som deres konkurrenter ikke har. Gjorde vi det, ville konsekvensen uundgåeligt blive, at selskabet ikke kunne skabe de overskud, der er nødvendige for at kunne udvikle sig og investere. Med andre ord ville selskabet med stor sikkerhed lide en stille død med tab for skatteborgerne til følge.
- Samtidig gælder, at der siden 2006 har været andre aktionærer i DONG Energy end staten. Det er nogle af de forbrugerejede selskaber, der valgte den danskbaserede løsning, da store dele af den danske elsektor var på vej på udenlandske hænder.
- Men deres formål er nu engang at sikre deres ejere, dvs. de danske elforbrugere, det bedst mulige afkast af deres investering i DONG Energy. Så også af den grund giver det ikke mening at se DONG Energy som et instrument i den danske klima- og energipolitik.
- Arbejdsdelingen er derfor, at vi i vores ejerskab af DONG Energy skal sikre, at selskabet drives ud fra forretningsmæssige kriterier med henblik på at skabe et afkast til sine aktionærer, mens Folketinget i klima- og energipolitikken må skabe de rammer, der sikrer opfyldelsen af de klima- og energipolitiske mål.
- Og så kan vi glæde os over, at DONG Energy rent faktisk udnytter de rammer, der skal sikre den grønne omstilling. Således er det kun 1 måned siden, at havvindmølleparken ved Anholt officielt blev indviet, og DONG Energy er ved at omstille flere af sine kraftvarmeværker til biomasse.

[Perspektiverne i løsningen med Goldman Sachs, ATP og PFA]

- Som aktionær har staten en klar interesse i et stærkt DONG Energy, der har muskler til at udnytte de muligheder, som den grønne omstilling vil skabe for de selskaber, der formår at være på forkant med udviklingen.
- Det er netop perspektivet med den enighed om vilkårene for indskud af 11 mia. kr. i DONG Energy, som vi har opnået med Goldman Sachs, ATP og PFA.
- Med 11 mia. kr. mere i kassen vil DONG Energy for det første kunne fastholde den strategi, der blev annonceret i februar i år. En strategi, der indeholder massive investeringer inden for havvindmøller samt efterforskning og produktion af olie og gas frem mod 2020.
- Dermed sikrer vi, at selskabets unikke kompetencer inden for navnlig havvind kan udnyttes til at skabe værdi for både de eksisterende og nye aktionærer. Og vi sikrer, at DONG Energy også fremadrettet kan deltage i den grønne omstilling af den danske økonomi, hvis de rammer, vi fastsætter i klima- og energipolitikken, i øvrigt gør dette tilstrækkeligt attraktivt for de kommercielle energiselskaber. Det kan kun være godt for det danske samfund.
- Jeg synes også, at den løsning, der er fundet, sender nogle stærke signaler til omverdenen. For det første viser den, at en række topprofessionelle investorer tror på, at der er en kommerciel fremtid for havvindmøller i navnlig Nordvesteuropa og dermed indirekte, at den grønne omstilling vil blive en realitet.
- For det andet har været meget turbulens om DONG Energy det seneste års tid. Det har i omverdenen, men sikkert også internt i selskabet skabt tvivl om, hvad selskabet egentligt havde gang i. Det er ikke godt for noget selskab. Når tre private investorer nu beslutter at investere et meget stort beløb i selskabet, må det skyldes, at de har stor tillid til DONG Energy, dets ledelse og medarbejdere. Dvs. at kernen i DONG Energy er sund, og at den turbulens, vi har oplevet, i virkeligheden kun har været krusninger i overfladen.

- Endelig ser jeg for det tredje frem til, at vi med Goldman Sachs, ATP og PFA som nye medlemmer af ejerkredsen får nogle særdeles kompetente medaktionærer, der bl.a. gennem deres repræsentation i bestyrelsen kan bidrage til, at DONG Energy strategi og drift skærpes yderligere.
- I den forbindelse skal jeg ikke undlade at nævne, at regeringen tror på, at mangfoldighed er godt. I længden kan det kun blive en styrke for DONG Energy, at der i bestyrelsen er personer med forskellig baggrund, og som kan bringe nye perspektiver ind i diskussionerne om selskabets strategiske retning osv.
- Det kunne vi ikke opnå ved at ansætte nogle flere bureaukrater i Finansministeriet, som jeg så nogle foreslå. Det er givetvis rigtigt, at vi i staten kan blive bedre til at udøve ejerskabet i vores selskaber.
- Men at tro, at et politisk-administrativt system udgør den bedste ejer af kommercielle virksomheder, forekommer ikke troværdigt. Det er i hvert fald vanskeligt at pege på et land, hvor statslig virksomhedsdrift i stor skala har vist sig overlegen i forhold til andre ejerskabsformer.

[Afslutning]

- Så alt i alt synes jeg, at der er rigtigt mange perspektiver i den løsning, hvor Goldman Sachs, ATP og PFA tilsammen skyder 11 mia. kr. ind i DONG Energy. Det gælder for selskabet og dets medarbejdere, det gælder for staten og de øvrige eksisterende aktionærer, og det gælder for det danske samfund i bredere forstand.